

Lezen en tekst: Matteüs 21:1-11

Lieve mensen,

Wat verwacht je van God, eigenlijk? Vorige week zagen we, dat mensen zich afvroegen of God ze wel ziet. We kwamen er vanuit Jesaja 40 achter dat de Heer een hemels trackingsysteem heeft. Hij ziet je en volgt je. Weet wie je bent. Hij is aanwezig in je leven.

Maar wat verwacht je van hem? Voor jezelf? *Voor Loïs, die vandaag gedoopt wordt? Verwacht je zegen? En wat is dat dan? Verwacht je dat Jezus het heft in handen neemt in haar leven? En hoe werkt dat dan? Wat belooft God eigenlijk in de doop? Veel vragen zijn er te stellen. Wat verwacht je van de Drieënige God, die in één adem genoemd is met die van Loïs?*

Wat verwacht je van God?

...

Vol verwachting staan ze daar. Langs de weg. Wat willen ze van Jezus? En wat komt hij brengen? Matcht dat? We gaan het zien.

Slide 1 De weg van Jezus

De tekst begint heel erg geladen. *Toen ze Jeruzalem naderden.* Matteüs heeft lang met deze zin gewacht. Iedere evangelist heeft een eigen opbouw gekozen voor zijn evangelie. Matteüs schrijft voor de Joden. En voor de Joden is Jeruzalem het allerbelangrijkste. Toen. Nu nog. Dus Matteüs heeft lang gewacht. Waar Lucas en Johannes ook eerdere trips van Jezus naar Jeruzalem beschreven. Daar bouwde Matteüs de spanning op. Dit is voor het eerst dat in dit evangelie staat dat Jezus naar Jeruzalem gaat. Nou, dan zal er ook wel wat gaan gebeuren.

Ook zit er lading in waar Matteüs begint. Hij begint met de Olijfberg. Toegegeven: dat is de logische route. Maar Matteüs benadrukt het nogal. In Marcus 11 is het: bij de Olijfberg. Maar hier schrijft Matteüs: *op de Olijfberg.* Die berg, die speelt in de Messiasverwachting van de Joden een belangrijke rol. *Daar zal de Messias zich voor het eerst openbaren.* Zo leert de overlevering. Vandaar dat nu nog heel veel Joden zich daar op de Olijfberg laten begraven. Ze willen er bij zijn als de Messias komt. Matteüs wil de Joden wat duidelijk maken. Zijn lezers. Hij laat door zijn woordkeus zien: Jezus is de verwachte Messias. Hij is de vervulling van Gods beloften.

En zo gaat de weg van Jezus naar een climax. Er gaat een heel bijzondere week volgen. Een week van uitersten. Van diepe emoties. Een week waarin de wereld verandert. Voor altijd. En dat gebeurt door de weg die Jezus gaat. Hij nadert Jeruzalem. Het is bijna Pesachfeest. Er staat wat te gebeuren.

Slide 2 Wat verwacht je?

Er staat wat te gebeuren. Maar de vraag is dan wel: wat verwacht je?

Mensen hebben hun verwachtingen van God. Ook van Jezus in onze tekst. Als het gerucht zich verspreidt dat Jezus de stad wil binnengaan. Dan verzamelt zich een gigantische menigte. Matteüs heeft het over

tallose mensen. Imposant veel mensen langs de kant van de weg. En achter Jezus aan. Wat verwachten die mensen?

Nou, dat kun je aflezen aan wat ze doen. Ze breken takken van de palmbomen. Om mee te zwaaien en op de weg te leggen. Ook leggen ze hun mantels op de weg. Als een rode loper de stad binnen. Normaal waren deze eerbetuigingen bedoeld voor generaals die de overwinning behaald hadden. Als ze terugkwamen van een veldtocht werden ze zo binnengehaald. Ze verwachten een zegevierende veldheer. Ze willen bevrijding. En wel nu. Nu is het moment.

Dat hoor je ook in hun uitroep. Hosanna. Dat betekent letterlijk: *red ons nu!* Het is Pesach. Feest van de bevrijding. Er is altijd veel spanning rond die tijd in Jeruzalem. De Romeinen hebben dan extra manschappen achter de hand. Om relletjes de kop in te drukken. Dus er zijn veel ordetroepen. Veel machtsvertoon. Juist daarom worden de Joden er extra mee geconfronteerd. Ze verlangen zo naar bevrijding. Zoals Mozes ze eens bevrijdde uit Egypte. Zo moet het ook vandaag. Jezus moet het doen. In vers 11 wordt dan ook gezegd: *dat is Jezus, de profeet uit Nazaret*. Met andere woorden: de profeet. De opvolger van Mozes. Ze verwachten verlossing. Hij moet de aanval openen op de Romeinen. Hosanna klink als een strijdkreet. Als het ware een eis aan hun aanvoerder. Ze willen Jezus opjutten. Om nu eindelijk eens het zwaard op te nemen.

En dat zie je ook in wat ze zingen. Het zijn citaten uit Psalm 118. Zoals we ook in deze dienst zingen. Die psalm ligt hen voor in de mond, omdat de priesters in die tijd de pelgrims ook met deze psalm binnenhaalden. Ieder jaar was dat hetzelfde. Maar nu zingen ze een heel klein en beperkt citaat. Waaruit blijkt dat ze Jezus koning willen maken. En ze willen ook de hemel voor hun karretje spannen. *Hosanna in de hemel*. Ze willen de bevrijding bijna afdwingen. Ze willen Jezus als het ware voorschrijven wat hij zou moeten doen.

2

Hun eigen agenda bepaalt wat ze van Jezus verwachten. Ze zijn het zo zat, die overheersing door de Romeinen. De verachting en de onzekerheid. De vernedering en de uitbuiting. Daar willen ze van bevrijd worden. Dat is wat hun verlanglijst vult.

Welke verwachting heb jij van Jezus? *Voor Lois, vandaag*. Voor jezelf. Voor je toekomst. Voor jouw situatie waar je in zit? De Joden in de tijd van Jezus leverden al schreeuwend hun verlanglijstje in. Het moet nu gebeuren! Hoe dwingend zijn wij richting God? Hoe vaak vinden wij niet dat God het fout doet? Het gebeurt zelfs dat mensen hun geloof vaarwel zeggen. Omdat God niet naar hun pijpen danst.

En dat is ook wat je hier ziet. Want als Jezus dan een ander programma blijkt te hebben. Als de Romeinen niet verdreven worden. Dan is het slechts een paar dagen later een *ander* spreekkoor dat overheerst. *Kruisig hem!* Zo van: *we hebben hem feestelijk binnengehaald. Laten zien wat onze wensen zijn. Maar nu hij dat niet gedaan heeft moet hij dood*. Zo snel kan het gaan. Als mensen hun zin niet krijgen hebben ze zomaar de neiging om God dood te verklaren.

Slide 3   Wat belooft Jezus?

Mensen raken dus teleurgesteld in Jezus. Zo erg dat ze hem doodwensen. Maar is Jezus dan onduidelijk in wat hij belooft? In wat hij kan betekenen? Nou, hoe Jezus de stad binnen komt is veelzeggend.

Als een generaal na een overwinning de stad binnengaat. Dan rijdt hij op een paard of op een kameel. Sterke dieren, die kracht uitstralen. Die de generaal extra imponerend maken. Je kijkt letterlijk tegen ze op.

Maar Jezus. Jezus rijdt op een ezelsveulen. Jezus neemt dus plaats op een nederig dier. Als een generaal op een ezel de stad binnenkwam. Dan was dat om te laten zien: ik wil vrede. Ik wil de stad niet overnemen. Ik wil niet vechten.

Wil Jezus dan geen bloedvergieten? Ja, maar wel zijn eigen bloed. Hij gaat zich geven voor vrede. En dan een vrede die veel dieper gaat dan bevrijding van de Romeinen. Hij wil niet alleen de orde in de stad herstellen. Hij wil de verhoudingen wereldwijd weer zuiver maken. God laat zien wat de weg is. Hoe hij deze wereld vrede wil geven. Niet door vechten, maar door liefde. Gods liefde gaat zover, dat Jezus sterft voor vrede. Zodat je vrede krijgt. Je kunt verzoenen met het leven. In goede harmonie kan zijn met Gods bedoe-ling en met de mensen om je heen. Vrede ook met de situatie waar je in leeft. Dat is heel erg diep. Maar dat is precies wat Jeruzalem nodig heeft. Dat is wat de massa ten diepste mist. Die diepe vrede. Shalom in de werkelijke zin van het woord. En daar is Jezus op uit. Dat je weer kan *leven*.

Matteüs heeft dat ook opgepikt. En wil dat ook doorgeven aan zijn lezers. Hij ziet in dit tafereel – dat Jezus op een ezel Jeruzalem binnenrijdt – daarin ziet hij de vervulling van [Zacharia 9:9 \(slide\)](#). Daar lees je het. Jezus komt nederig en wil vrede. Matteüs maakt dat zelfs zo duidelijk, dat hij sommige woorden van Zacharia overslaat. ‘bekleed met gerechtigheid en zege’ laat hij liggen. Hij wil duidelijk aandacht voor de missie van Jezus. Die betekent geen oorlog. Geen verdrijving van de Romeinen. Nee, Jezus pakt een dieper liggend probleem aan. Dat veel verder gaat dan de beperkte agenda van de juichende menigte.

Jezus belooft dat hij zijn leven zal geven. Dat hij zal dienen. Dat hij nederig en klein zal zijn. En juist vanuit die offerende houding zal de vrede zo enorm diep zijn. Zal er vervulling zijn van je gebeden. God sluit vrede met de wereld. De engel van de zonde, die zoveel kapot maakt. Ook vandaag nog. Die engel gaat er uit. Er is ruimte voor verzoening. Voor herstel. Voor liefde en genade. Jezus gaat dat bewerken. En dat is wat hij belooft aan de mensen die daar staan te juichen. *Aan Lois*. Aan jou en mij.

3

...

Wat je dus moet doen. Is niet: jouw verwachting opdringen aan God. Niet dwingend bidden en God de weg voorschrijven. Het is andersom: je moet je verwachting bijstellen. Leren dat God weet wat goed voor je is. Ook als jij dat niet altijd ziet. Leren dat de verlossing van Jezus veel dieper gaat dan oppervlakkige voor-spoed of tijdelijke gezondheid. Jezus vervult jouw basic-behoefte aan vrede.

Wij denken dat we soms weten hoe het moet. Hoe God zou moeten zijn. Hoe hij ons leven en deze wereld zou moeten besturen. Als ik God was, dan... Ik heb ook wel eens zulke gedachten. En ik zou het heel anders doen dan hij. Maar ja, ik ben God niet. Dat is nou juist een beginnersfout. Daar ging het mis mee. En dat is nog altijd onze valkuil. Wij denken het zo vaak beter te weten. En zijn daarin behoorlijk arrogant. Want hoe-
ver reikt jouw invloed nou uiteindelijk? Hoe veel macht heb jij over de toekomst? Of jouw eigen leven? Hoeveel bereik heb jij als het gaat over de toekomst van je kinderen? Je bent zo klein. Je hebt je leven zo weinig in de hand.

Wat is het dan fijn dat Jezus Jeruzalem binnenrijdt. En niet kijkt naar onze beperkte agenda's. Maar zijn grote plan ten uitvoer brengt. En dat doet hij met het oog op jouw geluk. Jezus weet wat jou ten diepste helpt. Wat echt goed is voor je. En daar gaat hij mee aan de slag.

...

Deze week is het stille week. We mogen stil worden en stil staan bij de wonderlijke weg die Jezus gaat. Niet wat je zomaar verwacht. Als je ziet hoe hij nu Jeruzalem wordt binnengehaald. Maar het is wel de weg die uiteindelijk je diepste nood raakt. En oplost. Om stil van te worden. Om stil bij te staan.

Slide 4 Jezus en jij

Mijn broeder en mijn zuster, nederig zijn. Klein. Daarover ging het deze weken. In het voorbeeld van de paarden, twee weken geleden. En de marathonzondag, toen het ging over Gods trackingsyteem. Je bent klein, tussen al die mensen. Jezus leert ons vandaag dat bescheidenheid een mooie houding is.

Dat kan vragen oproepen. Want je hebt toch je wensen. Als je wegvalt in de menigte van Palmпасen bij Jeruzalem. Dan kan het zijn dat je gaat schreeuwen om aandacht. Om jouw weg op te dringen aan je Heer. Want heeft Jezus anders wel door wat ik persoonlijk nodig heb?

Heeft Jezus wel door wat mijn dochter nodig heeft? Nu ze vandaag gedoopt is? Wat belooft hij eigenlijk? En wat heeft zij daar aan?

Weet je wat ik elke keer weer leer. Uit de Bijbel. Maar ook uit het leven. Wat ik elke keer weer leer? Dat Jezus precies weet wat je nodig hebt. Meer nog dan je het zelf beseft. Hij bepaalt hoe hij in je leven is. Op welk moment en met welke verhooring. En dat is best lastig. Maar hij weet het. Hij weet het echt. Hij is mens. Hij weet wat je voelt. Wat je meemaakt. Hoe je omstandigheden je soms klem kunnen zetten. Hij is ook God. Hij heeft overzicht en inzicht. Dieper dan jij je kunt voorstellen.

Wat je dus moet leren, is vertrouwen. Vertrouwen dat hij weet wat hij doet in en met jouw leven. Vertrouwen dat hij je ziet, persoonlijk. Ook al is de massa nog zo groot. Dat hij je kent. Ook al zit je in een volle kerk en duik je soms het liefst weg achter je palmblad. Hij leeft met jou persoonlijk mee.

Als hij zijn leven gaat geven. Deze week. En als we daar bij stil staan elke avond. Laat je dan doordringen van dat besef. Hij deed het voor mij persoonlijk. Hij had mij in het oog. Hij wil met mij verder. En zal er altijd bij zijn. Zoals hij alleen dat kan.

Dat geldt voor Lois. Dat geldt voor ieder van ons persoonlijk. Jezus is bij je. Wie je ook bent. Waar je ook mee zit. En hij geeft je altijd dat wat goed is. Vertrouw hem daarin. Hij zal jouw verwachtingen niet bescha- men.

Amen